

Všechno chce čas - Floky

C Em Am F C
1. Až kůra stromů jednou rozpuká a můj hlas ztratí tíhu zoufání.
Dm F C F C
Nástrojem mým bude jen ozvěna, nic víc, večer až tichu odzvoní klekání.

Am G F C
Ref.: Cítím zas, že nemám stání, musím dál a bez váhání
Dm G Am G Am F
jít dálkou, jít, přestože mám vrásek pár a toulkám svým jsem srdce dal,
C Dm G C
tak neměnil bych nic i kdyby život nabízel mi stokrát víc.

2. Pak ucítím v zádech známý mrazení a jako dřív do kapes ruce dám,
v nich najdu floků pár odřených, co říct mi mohou, kam jsem šel a s kým.

Ref.:

3. Z dálky ke mě tichá píseň doléhá a každý tón mi sílu přidává.
Zas známé tváře mě přivítaj a je jich víc, než tenkrát bylo, když jsem v mládí začínal.

Ref.:

4. Zvláštním lidem dneska nikdo nevěří, všechno chce čas, ten rány utlmí.
Stokrát chodili jsme kolem vás a teď zas, však jednou určitě nám lidé porozumí.